

— Majd később megkapja — szolt lézseren és hozzátette: — Remélem, biznak egy doktor becsületében.

Szücs Rozál, a tulajdonos szívesen hitelezett a doktor urnak, hisz ő látta, mennyit keres az ügyes ember. Sőt később már üzletet is kötött a fogtechnikussal.

Ugyanis a fogait akarta rendbe hozatni és ezért 100 korona előleget adott. Ezt természetesen levonták a kosztépénzből.

A doktor ur élt, mint egy kiskirály. Fogasztotta a legjobb ételeket, csak fizetni nem akart és a tulajdonos fogairól nem szeretett beszélni.

— Mindig volt pénze és sohasem fizetett, még a fizetőpincérnek is adása maradt 8 koronával a cigarettákért, — tört ki a keserűség a becsapott asszonyból.

Ez azonban még mind kevés, most következik a legfontosabb s a doktor urra nézve a legszörnyesebb esemény.

Szücs Rozáliának volt egy csinos aranynyaklánc. A doktor urnak is nagyon tetszett. Több ízben megkérdezte:

— Hogy volt az a lánc?

— Hatvan korona.

— Nagyon olcsó. Veszek én is egyet.

Egy szép napon, mikor a doktor ur bent járt Szücs Rozál szobájában, az ékszer eltűnt. De, édes istenem, ki mert volna gyanakodni a becsületes uriemberre.

A vendéglősné kereste az ékszert, de nem találta sehol. Már-már le is mondott arról, hogy az ékszerről valaha is hirt halljon, mikor az ékszer körül egy bájos epizód fonódott és az a vendéglősné fülebe is eljutott.

(Mari és az aranylánc.)

A finom doktor urnak volt egy gyengéje, ami bizony egy cseppet sem vallott uri allűrökre. Szerette a nőket, a szókéket, a barnákat és nem volt bennük valami nagyon válogatos. Legjobban mégis Birgés Marit, a házbeli szakácsnőt szerette. Mari nem sokat törődött a doktor ur udvarlásaival.

Egy este a kapu alatt találkozott a doktor ur a Marival.

— Na, mi lesz, Mari?

— Hagyjon békiben.

— Nézzen csak ide, mit vettem magának.

A félhomályban egy szép aranylánc csillogott a doktor ur kezében.

Marinak tetszett az ékszer, a kezébe vette és jól megnézte a lámpa világánál.

— Megér vagy negyven pengőt, — fejezte ki gyöngédebb érzelmeit a szép nő.

— Nos és?

— Nekem adja?

— Majd csak azután.

— Tartsa meg az ur akkor magának.

Mari a házmesternének elmesélte az ékszerhistóriát. A házmesterné jóviszonyban van Szücs Rozállal, akinek elmesélte az esetet. Szücs Róza a legnagyobb meglepetésére az eltűnt ékszerre ismert.

— Laposfonásu aranylánc volt?

— Igen. Ugy mesélte a Mari.

Szücs Rozál végigjárta a szegedi zálogházakat, mert nagyon szerette az eltűnt ékszert. Sehosem akadt rá.

Átakart menni a doktor ur lakására, hogy ott kérdezősködjön az eltűnt ékszer után, de már akkorra a szélhámos fiatalembernek csak hült helyét találták. Csendesesen és diszkréten távozott, még csak a kapufélfának sem mondta, hogy adió!

A nyaklánc még most sem került meg. Birgés Mária sem tud róla felvilágosítást adni, mert ő még a doktor ur meglépése előtt Budapestre költözött.

(Adió!)

A doktor ur ugyan senkinek sem mondta, de mi mégis ide írjuk. Sőt talán az sem volna hiba, ha „au revoir“-t írának, hisz viszontlátjuk mi még a doktor urat a rendőrségi folyosó többi alakjai között.

Pénteken este történt, a doktor ur már érezte a feje fölött összecsapni készülő hullámokat, már hallotta a lélekharang szavát. Készült a temetésre. Összepakolta lim-lom-

ját. Előzőleg azonban még egy bravuros szélhámosságot eszelt ki. Felment a háziur lakásába és kölesönkérte a fia 500 koronát érő hegedűjét.

— Szeretnék egy kicsit hegedülni.

— Kérem, tessék — szolt előzékenyen Blau Sándor ruhanagykereskedő.

A doktor ur a hegedűt elvitte és még most is viszi, ha valamelyik zálogházba le nem tette.

Éjjel levette a címtáblát a kapuról, zsebbedugta a sikkés kirakatot és kiballagott a vonatra. Hogy hova utazott, azt nem tudja még senki.

Másnap, akik a Kelemen-utcában jártak, csodálkozva látták, hogy a szép címtábla helyén csak négy lyuk, a szögek helyei látszanak. A kiraka helyét is csak a megfakult fal jelezte.

Délmagyarország munkatársa kérdést intézett a rendőrség bünyügyi osztályának vezetőjéhez, Szakáll József dr-hoz a megszőkött fogász ügyében.

— Katz Miklós ellen van följelentés — mondotta a rendőrkapitány. — De tudtommal csupán három-négy följelentés, mely néhány száz koronáról szól. A hegedű elsikkasztásáért még nem jelentették föl. Azt is tudjuk, hogy Katz Miklós Nagyváradon tartózkodik.

A hegedű elsikkasztásáért azonban a följelentést rövidesen megteszik és akkor letartóztatják a meglépett Katz Miklóst.

Igy történt a nagyvárad aranyifju szegedi vendégszereplése. Sok benne a tanulság, de a legtanulságosabbja még csak most jön, mikor a rendőrség felelősségre vonja majd a hamis blombát készítő hamis gavallért és áldokort.

Au revoir, doktor ur!

Mit mond a közönség ?

A közönség köréből több panaszos levelet kaptunk, melveket tekintettel azok városrendezési célzatára, a maguk terjedelmében közre adjuk.

Első sorban azonban egy Szeged város tanácsához intézett beadvány szövegét közöljük, melyben új városrendezési ötletek érvesnyesülnek és a közuti vasut egy új vonalának építését kívánja.

Ez a beadvány, melyet már eddig is több szegedi ház és telektulajdonos irt alá és amit még többen fognak aláírni, így szól:

Tekintetes Tanács!

Tekintettel azon körülményre, hogy a Gizella-tér most már rendezve van és ezáltal a Széchenyi- és Klauzál-terek a Kelemen- és Zrínyi-utcaikon át a Szeged-állomással egyes összeköttetésbe jutottak, alólírott Zrínyi-utcai ház- és telektulajdonosok tisztelettel kérik a tekintetes tanácsot, miszerint a városi villamosvasut részvénytársaság, aziránt kerestessék meg, hogy a két állomás közt közlekedő vonal most már az egyes uton fektetessék le; lévén az egyenes ut a legrövidebb, de meg azért is, mert nincs ember, bentlakó vagy idegen, ki a Kölcsey-utcai erőltetett kanyarulattal fölött meg ne botránkozzék s mert hallomás szerint ezen üdvös változtatástól a városi villamosvasut részvénytársaság idegenkedik; a Kölcsey- és Kárász-utcai vonal pedig a Kálvária-utca és Ujszeged közti közlekedést szolgálja.

Továbbá, miután az építendő fogadalmi templom ötletéből a Somogyi-utca rendezése is el van határozva és ezen rendezéshez a miniszteri jóváhagyás is beérkezett és miután a Somogyi-utcanak a Zrínyi- és Iskola-utcaik közti szakaszának jobb oldalán a szabályozási vonalon túl kiálló régi, nem is értékes házak sem szépészeti, sem közlekedési szempontból így tovább meg nem tűrhetők ezen okokból kérjük a tekintetes Tanácsot, hogy ezeknek a házaknak a kisajátítását elrendelni kegyeskedjék. A kisajátítás folytán felszabaduló értékes telkek árából a kisajátításra fordítandó összeg legnagyobb részben vissza-

térülne s azonfelül azon haszon is háramolnék a városra, hogy a rozoga házak helyén mihamarabb diszes paloták keletkeznének. Kérésünk kedvező elintézését ismételten kérve, vagyunk Szeged, 1911 nov. 16. Tisztelettel Holtzer Dániel, Tóth Béla, dr Kuzman József, Klein István, özvegy Schillinger Mórné, dr Török Béla, Wiedermann József, Brecher Albert stb.

(Kolerabacillus-tenyésztő tő.)

Tisztelt szerkesztő ur!

A rókusi állomás előtt, ahol tehát az érkező idegenek is meglátják, mindkét oldalon büzös vizállás terül el, amelyekhez hasonló egyetlen nagy városban sincs.

Csak Szegeden lehetséges ilyesmi, hogy hirdesse a város rendetlenségét, a városi hatóság közönyös nemtörődömségét. A város főorvosának kellene követelnie ezeknek a kolera és más betegségeket terjesztő, bacillus-tenyésztő „tavaknak“ a feltöltését, mert még ilyen hideg időjárás alkalmával is megfertőzi a környék levegőjét. Az ilyen esetek arra mutatnak, hogy Szegeden minden városi tisztviselő felelősség nélkül ténykedik. A városi főügyész az árlejtési pontozatokat, illetve olyan szerződést formuláz a vállalkozóval szemben, hogy a város tanácsa minden kártérítés követelése nélkül kénytelen a vállalkozót a szerződésben meghatározott munkálatok teljesítése alól fölmenteni.

Most új árlejtés van kitűzve, de mert Szegeden az ily hivatalos eljárások csigalassúsággal folynak, van reményünk a tervezett kiállítás keretein belül, ami remélhetőleg tiztizenöt éven belül szintén meglesz, — mint őseredeti szegedi speciálitást, a mi kolera-bacillus tenyészdenket is bemutatni.

Azt hiszem, hogy a városi főügyész ur, tekintettel arra, hogy az ő baklövése okozza, hogy ez a büz-tavak még nincsenek feltöltve, legalább is megtehetné annyit, hogy ezeknek a tavaknak a feltöltését szorgalmazza.

Tisztelettel

S. N.

(Somogyi-utca rendezése.)

A régi Szeged képét a Somogyi-utca vizelőtti házai éktelenítik el még mindig. Az egyes házak az építési vonalon jóval kívül esnek, mivel ezek a kunyhószzerű háztömbök és engedély nélkül épült udvari tűzfészek a fogadalmi templomnak méltatlan környékét fogják alkotni és a növekedő forgalom hátrányára szolgálnak. Azt hisszük, hogy a város hatóságának idejében kellene gondoskodni arról, hogy ezek az idétlen épületek mielőbb kisajátíttassanak, mert ezen eljárás rendszerint 1—2 évig szoktak tartani és bajosan lesz kész akkorára, amikor az új monumentális templom méltó keretének késsen kell állania.

Több aláírás.

(A Rókus-állomás telefonja.)

A feltalálók azon fáradoznak, hogy a ozgó vonaton is lehessen bárhová telefonálni, addig mi Szegeden, a Rókus-állomáson még a hatvanas évek szerint vagyunk berendezkedve, mert ha egy érkező utas a Rókus-állomásról sürgős ügyben telefonozni akar, az utazhat a főállomásra s csak ott telefonálhat a városba.

Felhívjuk tehát az államvasut igazgatóság figyelmét erre az elmaradottságra s hiszszük, hogy ezen felszólalásunkra azonnal elrendeli a Rókus-állomáson a nyilvános telefon-állomás felállítását.

Ez alkalommal el nem mulaszthatjuk megemlíteni, hogy Németországban a vasut-szakaszokban sürgöny-blanketták vannak a közönség érdekében. A sürgöny-blankettát bármely állomáson az érte járó díjjal kiadhatja. Nem ártana ezt nálunk is meghonosítani.

F. D.